

[Riishøj]

slået, hvordan man fra specielt de 2 landes side vurderer denne aftale.

Alt i alt vil vi på forhånd ikke sige nej til aftalen – sandsynligvis ender det med, at forslaget bliver vedtaget – men det er som sagt meget vigtigt at få fastslået, hvordan selve forhandlingsforløbet omkring denne aftale er foregået, og specielt hvordan de lande, der eksporterer jute, er blevet behandlet i denne sag.

Arentoft (FP):

I konsekvens af, at fremskridtspartiet den 30. april 1981 stemte imod ratifikationen af den fælles råvarefond, siger vi også fra vedrørende dette beslutningsforslag. Det er for så vidt ikke udgifterne på 50.000 kr. om året, der virker afskrækkende. Det er simpelt hen det, at der nu skal oprettes nye organisationer osv., osv. Det er ligesom i FN: man har efterhånden så mange organisationer og afdelinger og underafdelinger osv., at de æder det meste af pengene op i almindelig gold administration.

Derfor siger vi nej til dette forslag.

Janne Normann (RV):

Vi hilser forslaget om at ratificere Den internationale Overenskomst om Jute og Jutevarer af 1982 velkommen. Det drejer sig om bistand til juteproduktionen og forbedring af juteprodukternes konkurrenceevne over for syntetiske fibre og andre substituitionsvarer. Vi anser det, som ministeren også siger i bemærkningerne, for et forslag af bistandspolitisk karakter. Det kan vi tilslutte os.

Steen Folke (VS):

Jeg har ikke frygtelig meget at tilføje til, hvad hr. Kelm-Hansen og hr. Riishøj allerede har sagt om dette forslag. Jeg vil dog gerne understrege, at vi finder, at den råvarefond, som blev det endelige resultat af disse mangeårige forhandlinger, er en karikatur af den fond, som den tredje verden havde stillet krav om, og det er klart, at det er fuldstændig afgørende for et forslag af denne art, fordi det bestemmer de finansielle rammer, inden for hvilke en sådan overenskomst om jute og jutevarer skal fungere. De finansielle rammer er fuldstændig utilstrækkelige, for ikke at sige nærmest til grin.

Det er yderst beskedent, hvad en sådan overenskomst reelt kan ændre ved hele den situation, som i dette tilfælde primært Indien og Bangladesh befinder sig i som de 2 store eksportører af jute og jutevarer. Det vil kun være marginale ændringer af forholdene og de problemer, der er på dette område, der vil blive resultatet af en ratifikation og altså gennemførelse af denne overenskomst om jute og jutevarer. Det er selvfølgelig trist for de pågældende lande. Derved er denne overenskomst helt på linje med en række andre overenskomster, som også på deres områder kun i yderst begrænset omfang overhovedet påvirker forholdene for eksport og handel med disse råvarer.

I dette tilfælde er der oven i købet tale om en overenskomst, som slet ikke griber ind i prismekanismen, og der er ikke noget med lagre eller den slags ting. Det gør jo kun dens relevans og virkning yderligere begrænset.

Vi mener, det er trist, at der ikke er vilje i de højtudviklede kapitalistiske lande til at gennemføre, til at gå med til noget, som i højere grad kan imødekomme nogle af u-landenes krav og være med til at rette dog lidt op på nogle af de skævheder, der findes i hele den internationale handel mellem i-lande og u-lande. Den vilje er ikke til stede.

Dette er trods alt et lille bitte skridt i retning af at imødekomme u-landene, selv om det er nok så beskedent. Til trods for at vi synes, det er aldeles utilstrækkeligt, vil vi støtte ratifikationen af overenskomsten.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil takke for en overvejende positiv modtagelse af forslaget. Det var kun hr. Arentoft, der gik imod, og jeg vil appellere til ham om at overveje det endnu en gang. Jeg er sikker på, at hr. Arentoft ved en nøjere analyse af forslaget vil se, at dette egentlig er en ganske fornuftig og ræsonnabel måde, hvorpå man kan yde et beskedent bidrag til udligning af de internationale uligheder, som jeg tror at både hr. Arentofts parti og de fleste andre herinde egentlig ser en vis idé i at få udjævnet.

Der blev af hr. Riishøj og hr. Steen Folke rejst kritik af de kapitalistiske lande, der altså ikke har gjort nok. Hr. Kelm-Hansen pegede på, at udviklingen har bevæget sig urimeligt